Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26346
Copyright: Admont, Benediktinerstift

omne terrenu negotiu spnit. que se celo fruitur terre-
nus gaudet erimi? Voluptas aut corpis cui est p-
pium. ante qua habeat hominem reddere anriu.
Cui v habet cito tristit et pungit. ysti penitencia.
qua docet spe sos non debere sequi ppsalmista
dicens. Nolite fieri sicut equus ymulus. quib non
est intellectus. Quid de voluptatib dicam? Quarum
appetentia quidem plena est anrietatis. saietas
v penitentie. Quanto ille morbos. quam intolera-
biles dolores. qui quenda fructu nequicie. frequent
fruentiu solet inferre corpib? Quarum mor quid
habeat iocunditatis ignoro. tristes v ee voluptatu
eritus. quisqs reminisci libidinu suay uolet.
intelliget. Que si beatos explicare possunt.
nich causse e quin peccudes quoq; beate ee dicant.
quay omis adeplenda cepis laseuia festinat
intentio. De qua quida sapiens metice intulit.
Habet hoc voluptas omis stimulis agit fruentes.
apiuq; par volantu ubi grata mella fudit. fugit.
et nimis tenaci ferit corda morsu. S; a ppha mi-
seria a ultiate tristitie considerans voluptatis. ait. Comptrucitu iumenta in stercore suo.
Videm itaq; nec opib sufficientia. nec reuerentiam dignitatib. nec regnis potentia. nec cele-
britatem glie. nec letitiam voluptatib posse
contingere. nec in his simulquinq; iunctis bea-